

NIEZALEŻNE
PISMO
J. Gajewski

WOLNI I SOLIDARNI

Solidarności Walcząca

PISMO ORGANIZACJI SOLIDARNOŚĆ WALCZĄCA
Dwutygodnik, wydanie A r. Nakład ok. 20 tys. egz.

Nr 23/116, cena 10 zł
17-24 listopada 1985 r.

List otwarty do Ronalda Reagana, Prezydenta Stanów Zjednoczonych:
PANIE PREZYDENCIE!

...Piszę do Pana w imieniu Solidarności Walczącej – organizacji, której ideałami są wolność, demokracja i solidarność, która dąży do niepodległości Polski i wyzwolenia narodów, zwłaszcza narodów Europy Środkowo-Wschodniej, z okowów komunizmu.

Wyrażamy Panu, Panie Prezydencie, naszą ogromną wdzięczność za przeprowadzenie wielkiemu narodowi amerykańskiemu w blasku wolności i pod znakami demokracji. Ilustracją takiej polityki było Pańskie spotkanie z Jerzym Milewskim, kierownikiem biura zagranicznego „Solidarności”, i Pańskie słowa wypowiedziane na tym spotkaniu, słowa pamięci i poparcia dla „Solidarności”.

We wrześniu 1939 r. Polska jako pierwsza, po bohaterkiej obronie, padła ofiarą agresji najpierw ze strony Niemiec a potem ze strony ZSRR. Olbrzymim wysiłkiem narodów, w tym Polaków i Amerykanów, hitlerowskie Niemcy zostały pokonane. Ale Polska i wraz z nią znaczna część Europy w konsekwencji umów w Teheranie, Jaltie i Poczdamie, zawarłych między Stanami Zjednoczonymi, Wielką Brytanią i Związkiem Radzieckim, dostała się pod panowanie Związku Radzieckiego. Polacy, zawsze miłujący i walczący o wolność, utracili niepodległość i od 40 lat cierpią polityczny ucisk pod rządami namiestników ościenno-mocarstwa. Więzienie ludzi za przekonania jest tylko jednym z przejawów tego ucisku. Jego istota polega na odebraniu narodowi polskiemu prawa do rządzenia się, do życia w ustroju zgodnym z narodową tradycją, wiarą i kulturą.

Niebawem będzie Pan, Panie Prezydencie, rozmawiał osobiście z I Sekretarzem KPZR, Michaiłem Gorbaczowem. Prosimy Pana o postawienie w trakcie tych rozmów kwestii niepodległości Polski i pozostałych narodów Europy Środkowo-Wschodniej. Związek Radziecki nie tylko łamie podstawowe Prawa Człowieka, których jest Pan niestrudżonym obrońcą, ale łamie i ciągle łamie zasadnicze Prawo Narodów do samostanowienia. Czyni to przez terroryzowanie ludności podległych mu krajów stacjonującymi wojskami. Wojska te wraz z całym aparatem przemocy wielokrotnie niszczyły i zabijały patriotów. Tak było w latach 40-tych na Litwie, Łotwie i w Estonii, na Białorusi, w Polsce i na Ukrainie. Tak było w 1953 r. w Berlinie Wschodnim, w 1956 r. na Węgrzech, w 1968 r. w Czechosłowacji. A od roku 1979 do dnia dzisiejszego trwa ludobójcza agresja sowiecka w Afganistanie.

Prawa Narodów są również bezustannie łamane przez władanie nad nimi rodzimych dyktatur posłusznych Związkowi Radzieckiemu. „Solidarność” – masowy demokratyczny ruch ludzi pracy w Polsce – nadzieja na wyzwolenie – została podstępnie zdławiona przez wojskowy zamach w grudniu 1981 r.

Przy tym wszystkim komuniści sprawujący od 68 lat totalitarne rządy w Związku Radzieckim podporządkowali gospodarcze i twórcze potencjały ciemiężonych narodów, z narodem ruskim włącznie, budowie straszliwej militarnej potęgi. I tak z praktycznej negacji Prawa Narodów do samostanowienia płynie obecnie główne zagrożenie dla pokoju, dla istnienia całej naszej chrześcijańskiej i humanistycznej cywilizacji.

Panie Prezydencie! Wierzymy, że żadne dyplomatyczne czy jakiegokolwiek inne, względy nie przeszkodzą Panu w stanowczym domaganiu się od I Sekretarza KPZR, Michaiła Gorbaczowa przywrócenia ludziom i ludom znajdującym się dziś pod komunistycznym panowaniem ich przyrodzonej wolności i niezbywalnych praw.

Z wyrazami głębokiego szacunku

Wrocław, 10.XI.1985 r.

Przewodniczący Solidarności Walczącej: Kornel Morawiecki

APEL

2.XI.1985 r.

Dziś dziedzicem kultury europejskiej i polską tradycją polityczną jest respektowanie swobody przekonań, tolerancja wobec odmienności poglądów, poszanowanie dla człowieka i dla praw ludzkich. To dziedzictwo, poddawane w ciągu XX stulecia wielu bolesnym doświadczeniom, określa polskie aspiracje i przyszłość Polski. Polska opinia społeczna nie może i nie powinna godzić się z łamaniem tego dziedzictwa i tej tradycji.

W chwili obecnej w więzieniach PRL znów znajdują się setki ludzi skazanych lub are-
szowanych tylko za to, że głosili swoje poglądy i postępowali zgodnie z nimi w intencji słu-

żenie swego kraju. Do opinii publicznej nieustannie docierają doniesienia o ciężkich warunkach więziennych, o stosowaniu przemocy fizycznej wobec więźniów, o ich złym stanie zdrowia i braku właściwej opieki medycznej. Uważamy za swój obowiązek wystąpić z apelem: wprowadzenia prawnego statusu więźnia stwierdzenia jak też poprawa warunków życia w więzieniach PRL jest nieuchronnym i podsta- wym wynikiem obecnej sytuacji.

Bolesne rozdarcie, jakie stało się rezultatem wprowadzenia stanu wojennego 13 grudnia 1981, ciąży nieodwracalnie nad zyciem kraju. Fakt, że w więzieniach PRL znajdują się setki kobiet i mężczyzn, którzy w swoim najbliższym przekonaniu bronią gwarantowanych międzynarodowymi konwencjami praw człowieka i obywatela, wywarza zbiorowe poczucie krzywdy i niepokój prządności. Uważamy za swój obowiązek wystąpić z apelem: nałożyć zwolnić z więzień i aresztów PRL wszystkich więźniów rumienia i umożliwić im powrót do normalnego życia.

Doświadczenia uktów amnestycznych z 1963 i 1984 wskazują na to, że uwolnienie więźniów — zresztą obywateli — w warunkach wprowadzających element arbitralności i niepewności — któremu nie towarzyszą działania polityczne wychodzące naprzeciw polskim aspiracjom, ma krótkotrwałe i społecznie ograniczone skutki. Po każdej z tych amnestii więźnia znowu zapędzali się więźniami sumienia. Dla wielu z nich były to tylko krótkotrwałe przerwy w pozbawieniu wolności: wystarczy wspomnieć Władysława Frasyniuka, Bogdana Lisa, Adama Michnika, Leszka Moczulskiego. Polsce potrzebne są rozwiązania polityczne skierowane ku przyszłości, na miarę polskich aspiracji do życia w wolności, prawdzie i sprawiedliwości. Uważamy za swój obowiązek wystąpić z apelem: trzeba wstrzymać falę ustawodawstwa i działań represyjnych, wszcząć proces demokratyzacji życia publicznego, wejść w dialog ze społeczeństwem w poszanowaniu pluralizmu światopoglądowego i społecznego oraz podmiotowych aspiracji Polaków.

Uważamy, że są to postulaty konieczne i realistyczne. Występujemy do opinii publicznej w kraju o poparcie naszego apelu, bo los więźniów sumienia i przyszłość kraju nikomu nie mogą być obojętne. Zwracamy się do rządów sygnatariuszy układów helsińskich, do parlamentów, do opinii publicznej świata z wołaniem, że trwałość pokoju zależy od poszanowania praw człowieka we wszystkich krajach. Chodzi nie tylko o wewnętrzną sprawę Polski. Jesteśmy przekonani, że wprowadzenie w polskie życie publiczne postanowień z Helsinek i Madrytu jest nieodłącznym i niezbędnym elementem rzeczywistej stabilizacji politycznej w Europie, a zatem służy pokojowi świata.

Do wiadomości: Ojciec Święty Jan Paweł II, Prymas Polski, Komisja Praw Człowieka ONZ, Sejm PRL.

1. Maria Anto, art. plastyk	27. Tadeusz Korwicki, pisarz	53. Jerzy Szacki, socjolog, prof. UW
2. Tadeusz Baszyński, prof. UMCS	28. Łukasz Korolkiewicz, a. plastyk	54. Klemens Szaniawski, filozof, UW
3. Tadeusz Bober, prof. AWF W-w	29. Andrzej Kasiński, publicysta	55. Henryk Samsonowicz, prof. UW
4. Stefan Bratkowski, dziennikarz	30. Bogdan Królikowski, literat	56. Andrzej Szczepkowski, aktor
5. Andrzej Braun, pisarz	31. Brygida Kurbis, hist. prof. UAM	57. Andrzej Szczypiorski, pisarz
6. Zdzisław Leliński, psycholog	32. Zofia Kuratowska, lekarz	58. Krzysztof Śliwiński, publicysta
7. Maria Chmielewska, AM Poznań	33. Majka Kwiatkowska, a. plastyk	59. Anna Szymańska, dziennikarz
8. Ks. Bronisław Dembowski	34. Edward Lipiński, ekonomista	60. Krystyna Tarnowska, tłumacz
9. Andrzej Drawicz, teor. literatury	35. Jan Józef Lipski, hist. literatury	61. Lech Waleś, elekt., lau. n. Nobla
10. Kazim. Dziewanowski, publicysta	36. Tadeusz Łepkowski, historyk	62. Andrzej Wajda, reżyser
11. Marek Edelman, lekarz	37. Jerzy Łoś, matemat. prof. PAN	63. Jan Wąszkiewicz, Pol. Wr.
12. Marian Falkowski, AR Poznań	38. Barbara Malak, psycholog	64. Andrzej Wiszniewski, prof. P.Wr.
13. Jacek Fedorowicz, satyryk	39. Marian Malowist, hist. prof. UAM	65. Barbara Wojciechowska, hist. szt.
14. Jerzy Ficowski, poeta	40. Tadeusz Mazowiecki, publicysta	66. Aleks. Wójcicki, kryt. szt.
15. Bronisław Geremek, historyk	41. Andrzej Możajko, a. plastyk	67. Tomasz Wójcik, Pol. Wr.
16. Wł. Goldfinger-Kunicki, biolog	42. Wojciech Mysiecki, elekt. P.Wr.	68. Danuta Wróblewska, kryt. sztuki
17. Zbign. R. Grabowski, prof. PAN	43. Romuald Nowicki, prof. P.Wr.	69. Wojciech Wrzesiński, hist. UW
18. Janusz Grzelek, psycholog	44. Zbigniew Pół, prof. P.Wr.	70. Krystyna Zachwatowicz-Wajda
19. Aleksan. L. Gzella, dziennikarz	45. Krzysztof Pigoń, prof. P.Wr.	71. Elżbieta Zawistowska, hist. szt.
20. Stanisław Hartman, prof. UW	46. Anka Rottenberg, krytyk sztuki	72. Barbara Zbrożyna, a. plastyk
21. Zbigniew Herbert, poeta	47. Marek Spetto, art. plastyk	73. Ks. Jan Zieja
22. Konst. Kalinowski, prof. UAM	48. Jacek Sali, OP	74. Jacek K. Zieliński, a. plastyk
23. Alicja Kamzowa, hist. szt. UAM	49. Hanna Skarżanka, aktorka	75. Janusz Zieliński, socjol. UAM
24. Jan Kielanowski, biolog, PAN	50. Władysław Sidorowicz, lekarz	76. Czesław Zgorzeński, hist. lit. KUL
25. Stefan Kieniewicz, historyk	51. Zbigniew Strzałkowski, literat	77. Mieczysław Zlat, hist. szt. UW
26. Maja Komorowska, aktorka	52. Julian Suijkowski, pisarz	

Od redakcji: powyższy Apel ma być podpisywany, powszechnie.

RELACJA SWIADKA

Cmentarz przy ul. Grabiszynskiej we Wrocławiu. 1 listopada 1985 r. Dokładnie o godz. 17.45 pomiędzy parterowym budynkiem administracji cmentarza a miejscem gdzie stawiano świeczki za Solidarności zobaczyłem dziewczynę, która smuciła się z dwoma młodymi mężczyznami i krzyczała — „Wypuśćcie mojego brata!“. Mężczyźni, pomimo głosów protestu zebranych wokół ludzi, zaciągali siła dziewczynę do budynku, jeden z nich pokazał legitymację SB. Jak się dowiedziałem, tuż przed tym zapanował chłopa, który starał się uciec.

Różne zachowanie się SB na terenie cmentarza i zwykła solidarność z zatrzymanymi spowodowała, że ludzie zaczęli się zbierać przy wejściu i oknach budynku, gdzie wprowadzono zatrzymanych. Tłum rósł. Niektórzy głośno i coraz odważniej dopominali się o uwolnienie chłopaka i dziewczyny. Zauważyłem jak kilku esbeków (m.in. ci co uczestniczyli w aresztowaniu) wbiegało do tłum. Po chwili wszyscy zaczęli kaszleć i płuć. Gz puszczony przez esbeków był bezbarwny, atakował gardło, krtani i nos. Ta prowokacja niezwykle oburzyła wszystkich. Tłum liczył już kilkaset osób. Niestety, nie było żadnej organizacji i spójnej koncepcji działania. Dopiero kiedy jeden z esbeków z budynku, przez uchylone okno chciał coś powiedzieć do zebranych, ludzie spontanicznie zaczęli skandować — „Puścić ich, puścić ich!“. Niektórzy krzyczeli również — „Bądź człowiekiem — nie esbekiem!“. Determinacja zebranych rosła, nikt już nie miał zamiaru opuścić aresztowanych. W obliczu takiej postawy ok. godz. 18.10 wypuszczono z budynku zatrzymanych. Po tym fakcie ludzie zaczęli się powoli rozchodzić, komentując incydent.

Wrodek

ECHA FOWYBORCZE

Od redakcji: Grupa ekspertów Solidarności w Warszawie zwróciła uwagę na fakt, że oceny frekwencji wyborczej, dokonane przez „S“, mogły być bardzo nawiązane z uwagi na to, że wyjątkowo wiele osób pominięto na listach uprawnionych do głosowania (w samej stolicy nie mniej niż 7%).

Zwróćmy uwagę, że władze wiedziały kogo można nie umieszczać — mogły tu kierować się wynikami wyborów do rad narodowych! Ta metoda fałszowania była szczególnie łatwa i korzystna dla władz, z uwagi na to, że szacunki „S“ w dużej mierze opierały się na oficjalnych listach uprawnionych do głosowania. Można by więc próbować wprowadzić poprawki do naszych danych. Ale w końcu nie chodzi o listy (dokładnych i tak nie uzyskamy). Najważniejsze jest to, że tak czy inaczej, dobrych kilka milionów Polaków znów powiedziało NIE komunistycznej władzy. Mimo zastrzeżeń, mimo kłamstw, mimo totalnej propagandy i wszelkich komunistycznych manipulacji.

xx W trakcie „wyborów“, gdy Wałęsa szacował frekwencję w Gdańsku na poniżej 50%, Urban poinformował w pewnym momencie, że przekroczyła 70%! Wałęsę ściga teraz prokuratura za „rozgłaszanie fałszywych danych“. A Urban? Przecież w oficjalnym komunikacie Państwowa Komisja Wyborcza podała dla okręgu wyborczego nr 16, obejmującego Gdańsk i część województwa gdańskiego 65,81% frekwencję.

xx Na inauguracji roku akademickiego na Politechnice Gdańskiej, 20.X.85, wicepremier Rakowski powiedział: „...wśród tych studentów, którzy nie uznali za stosowne udać się do urn znajdują się także i tacy, którzy postanowili — jak to się mówi — wziąć na przeczekanie. Powstaje pytanie co chcą przeczekać. Socjalizm? Jeśli tak, to szkoda straconych lat... Złaj energii drzemającej w młodych umysłach bowiem socjalizmu nie da się przeczekać...“ (cyt. z „GR“, 22.X). Na z komentarz: to prawda, realnego socjalizmu przeczekać się nie da, trzeba go zwalczyć.

xx W wielu gminach w centralnej Polsce naczelnicy otrzymali od SB listy tych, którzy nie głosowali z powodzeniem dyskryminowania tych gospodarzy w przedziałach maszyn i środków do produkcji rolnej.

xx Wieś rzeszowska koncertowo zbojkotowała wybory, np. Hermanowa — ok. 10% frekwencja, Słocina — ok. 8%, Tyczyn — ok. 25%. Średnio w Rzeszowskim frekwencja wynosiła ok. 43%. W końcu mit „czerwonej rzeszowszczyzny“ minął bezpowrotnie.

xx Prywatna rozmowa z członkiem Komisji Wyborczej w centrum Wrocławia (partyjnym):

P. — Jak oceniasz frekwencję wyborczą 13.X.85?

O. — Dużo ludzi głosowało, naprawdę dużo.

P. — A bardziej konkretnie, w twoim obwodzie?

O. — No, u mnie było akurat tylko 50%, ale gdzie indziej było więcej, 70–75%.

P. — Czy listy uprawnionych do głosowania były kompletne? Czy wszyscy, którzy przyszli głosować do twojego lokalu byli na listach?

O. — Było trochę osób, które przyszły głosować i nie było ich na listach; trzeba było ich dopisywać, ale niewiele.

P. — To pewnie byli i tacy, co nie przyszli głosować i nie było ich na listach?

O. — No pewnie, takich też trochę było.

P. — Z tego wynika, że rzeczywista frekwencja u ciebie była niższa niż 50%?

O. — Może była trochę niższa.

P. — Jak oceniasz w takim razie liczby ogólne podane przez władze, czy są to twoim zdaniem liczby prawdziwe?

O. — Może trochę podretuszowane.

P. — To znaczy, że wybory były sfalszowane.

O. — Może były, może nie. Skąd ja mogę wiedzieć.

P. — Jak wyglądało ostateczne obliczanie głosów w twoim lokalu?

O. — Nie wiem, wyszedłem trochę wcześniej.

WIGAWKI Z PRZEBIEGU TYGODNIA WIEZNIÓW POLITYCZNYCH

(kościół św. Wojciecha we Wrocławiu)

4.XI—Msza św. o godz. 19, po mszy prelekcja Ojca Ludwika Wiśniewskiego o walce bez użycia przemocy. W dyskusji zabrała głos jedna osoba. Na zakończenie — różaniec.

5.XI—Prelegent z Krakowa mówił na temat Międzynarodowych Paktów Praw Człowieka.

9.XI—Po mszy Barbara Sadowska czytała wiersze swego s. p. syna Grzegorza Przemyka i swoje. Słuchacze zostali następnie poinformowani o incydencie, który miał miejsce przed mszą na dz. edynku kościelnym. Pani Sadowska została przewioziona przez funkcjonariuszy SB. Nie wiadomo czy chodziło o porwanie, czy też o coś innego, podobno wokół świątyni w ostatnich dniach dzieją się dziwne i niepokojące rzeczy.

Po pani Sadowskiej warunkowo zwolniony z więzienia Stanisław Zabielski opowiedział o odbywającej się aktualnie głodówce protestacyjnej w więzieniu w Strzelinie. Po nim przemawiał Józef Pinior, dziękując Ojcu Wiśniewskiemu za odprawienie Tygodnia Modlitw. Na koniec, między innymi, poinformował o możliwości składania podpisów pod Apelem 77 intelektualistów o uwolnienie więźniów politycznych (patrz str. 1 i 2).

10.XI—Uroczyste zakończenie Tygodnia Modlitw w intencji więźniów sumienia. O godz. 17 msza z kazaniem Ojca Ludwika Wiśniewskiego na temat sławności sumienia każdego z nas i konieczności solidarnego działania i walki o prawdę, przeciwko złu. Modliliśmy się za wszystkich więźniów sumienia oraz za wszystkich ukiywających się działaczy Solidarności.

(inf: wt.)

BEZPRAWIE ++ 19 października br. milicja w Olsztynie zabrała z ulicy do samochodu MARCINA ANTONOWICZA I. 19. Był on w towarzystwie kolegów, z którymi zegnał jednego z nich idącego do wojska. Marcina Antonowicza znaleziono następnie na jezdni, nieprzytomnego; wg wersji oficjalnej jakoby sam wyskoczył z samochodu. Zmarł w szpitalu nie odzyskując przytomności. Pogrzeb, który odbył się w środę 6.XI w godzinach pracy w Olsztynie, zgromadził kilkanaście tysięcy mieszkańców. Czy śmierć ta — tak podobna do śmierci Grzegorza Przemyka — pozostanie jeszcze jednym dowodem na rozpisanie i bezkarność MO?

GŁOSY I ODGŁOSY xx 5.XI.85 na konferencji prasowej rzecznik Rządu PRL J. Urban określił ogłoszenie Apelu w obronie więźniów politycznych jako: „politycznie naiwne, a moralnie obrzydliwe”. Urban publicznie zniewazył 77 sygnatariuszy Apelu — wybitnych twórców kultury i sztuki.

xx Ostatnie zmiany we władzach PRL: „zamienił stryjek siekierkę na kijek”.

KOMUNIKAT Na posiedzeniu dnia 11.11.85 Rada i Przewodniczący Solidarności Walczącej powołali Komitet Wykonawczy Organizacji, powierzając mu pełnienie funkcji wykonawczych między posiedzeniami Rady. Powołanie Komitetu stało się konieczne w związku z osobowym i terytorialnym rozwojem Organizacji.

11.11.1985 r. Przewodniczący Solidarności Walczącej: Kornel Morawiecki

OGŁOSZENIE Przyjmujemy wpłaty na wysyłkowy kolportaż „Solidarności Walczącej”. Formę taką (przesyłanie w listach Poczta Polska na podany adres) prowadzimy już od roku dla ok. 300 abonentów (w tym na adresy ludzi aparatu władzy) i uważamy ją za sprawdzoną na tyle, żeby akcję rozszerzyć przez publiczne jej ogłoszenie. Prenumerować można pismo dla siebie, znajomych i nieznajomych na podany drogą kolportażu adres. Opłata: w kraju: półroczna—250 zł, roczna—500 zł; za granicą: roczna—2 dolary US. Akcja opiera się na zaufaniu do osób, które przekazują wpłaty i adresy. Przyjmujemy ewentualne reklamacje. **ZAPRENUMERUJ!**

INFORMACJA W dniach 17-24 listopada br. we Wrocławiu odbędzie się VIII Tydzień Kultury Chrześcijańskiej. Organizowany on jest przez Duszpasterstwo Akademickie i Klub Inteligencji Katolickiej pod protektoratem J. Em. Henryka Kardynała Gulbinowicza. Odczyty ok. 60 prelegentów — znanych kaznodziej, pisarzy, uczonych i twórców planowane są w 19 kościołach Wrocławia a także w Brzegu, Wałbrzychu i Miliczu. W kilkunastu kościołach będą wystawiane obrazy i rzeźby artystów.

ZAWIADOMIENIE Ag. Wyd. SW. Ukazały się: „Archipelag Gulag” — A. Solżenicyn, t. III i IV, cena 1200 zł w miękkiej oprawie (1300 z wkładką SW), 1500 w oprawie twardej. Ag. Wydawnicza SW poszukuje „Archipelagu Gulag” t. I i II wydanego przez Instytut Literacki w Paryżu — oryginał — do pożyczania na ok. 2 miesiące. Książkę prosimy podać przez kolporterów, po wykorzystaniu zwrócimy + 1 egz. przedruku.

DZIĘKUJEMY Bączek-3000, Magda-15000 (powtórzenie), Albert-1000, Wiktor-1000, Roża-500, Lek-1600, Maciś-2000, p. Tosia-500, Trojka-700, Ktoś-1000, Edek-1000, Smigiel-2000, Jas-1000 na repres., Szkło-2000, Litwin-1000, Wrona-500, Nauczyciele-7000, Erwin-500, Dębowa Twarz-2000, Od Ag-122 \$ na repres., Wir-1500, PAN-3200, Piotr Su-25 \$, Marceli i Stefan-4000 + 20000 na FPR, JR-1000 na FPR, Dziękujemy za przysyłkę od mamy, Szkoła-600.

STRAZA: -1.

SW nr 23/116 zamknięto 12.11.1985. Wydaje Ag. Inf. SW.

Prześlij na wieść!